

[Johs. Christiansen.]

for dem, der vælger civilt arbejde, måtte blive nedsat. Det er og bliver urimeligt, højtærede minister, at disse unge skal ligge inde i 18 måneder, når tjenestetiden er godt 10 måneder for soldater. Denne bemærkning retter jeg også — og ikke mindst — til den højtærede indenrigs- og boligminister. Jeg havde her ventet større forståelse og imødekommenhed, og jeg anbefaler, at de højtærede ministre tager sagen op til en nok så velvillig overvejelse. At tidspunktet herfor skulle være så nogenlunde det mest uheldigt valgte — sådan udtrykte den højtærede forsvarsminister sig —, er mig ganske ufatteligt. Efter mine begreber kan tidspunktet for en handling, der går ud på at rette en uretfærdighed, aldrig være uheldigt valgt.

Tilbage er endelig spørgsmålet om maskinpistolene. Jeg er naturligvis taknemlig for den meget grundige og lærde redegørelse; ministeren gav i denne sag; den havde næsten karakteren af en doktordisputats; imponerende var den i alt fald, og man kan vist trygt sige, at hvad man efter dette ikke ved om maskinpistoler, er næppe værd at vide. Såvidt jeg har forstået, klæber der tre mangler ved den danske Madsen-pistol: 1) den er uden overrør, 2) pistolens krop fremstilles af for tynde plader, og 3) selve konstruktionen er som helhed lovlig spinkel. Jeg skal ikke bestride, at disse mangler kan have været tilstede ved de første pistoler, syndikatet overgav til prøve ved hæren; men forholder det sig ikke således, at den danske maskinpistol senere er blevet forstærket? Hvad angår spørgsmålet om overrør, ligger denne side af sagen formentlig ikke anderledes, end at man kunne have fået også denne påståede mangel afhjulpet, hvis man havde været interesseret deri og havde henvendt sig til industrisyndikatet derom. Iøvrigt er det jo ikke pistolens løb, men kolben, soldaterne normalt skal fatte om under brugen. Men lad nu dette ligge. Hovedsagen er, at den danske pistol under prøveskydningerne i Holland — en sådan prøveskydning har fundet sted — kom ind som nr. 1 med den svenske som nr. 2, og at de påståede mangler ved Madsen-pistolen i det væsentlige allerede er afhjulpet, og det må derfor forekomme som lidt af en gåde, at man gik over åen efter vand, in casu købte svenske pistoler i stedet for at effektuere sine pistolkøb i en dansk virksomhed. Jeg kan, ministerens meget videnskabelige redegørelse til trods, ikke få andet ud af det, end at hæren har forsømt en god lejlighed til at spare fremmed valuta og til at fremme beskæftigelsen indenfor vor egen hjemlige industri.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Hvor gerne jeg end ville imødekomme det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, er det mig dog ganske umuligt at indse visdommen i et forslag om, at de civile værnepligtige skulle have en kortere tjenestetid end den, de har i øjeblikket. Når man betænker, at soldaterne er indkaldt til hæren i visse våben op til 17½ måned, og at de, hvis de udtages til kornetskolon, ligger inde i 2 år, så er der ingen rimelighed i at ændre tjenestetiden for de civile værnepligtige.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremsatte nogle bemærkninger om byggesituationen, og jeg deler ganske den opfattelse, han lagde for dagen, da han udtalte, at en forøgelse af tempoet i byggeriet ikke var et tilstrækkelig virksomt middel til en billiggørelse af byggeriet, men at man måtte finde veje frem til, at de nye, mere rationelle, mere tidssvarende byggemetoder kunne trænge igennem i dansk byggeskik. Arbejdskraftkommissionens arbejde er i høj grad indstillet på at fremme disse muligheder. I øjeblikket er spørgsmålet om bevægeligheden af arbejdskraften et spørgsmål, som står på hovedorganisationernes dagsorden, hvad arbejdskraftkommissionen altså for sit vedkommende må afvente.

Det ærede medlems bemærkninger om realkreditlen rører, synes jeg, ved et meget vigtigt og betydningsfuldt spørgsmål, og jeg skal overveje det ærede medlems synspunkter. Men jeg vil gerne pege på, at når kreditforeninger og hypotekforeninger holder sig ret stærkt tilbage — vi kan vel være enige om at bruge udtrykket: lovlig stærkt tilbage —, når det gælder udlånsvirksomhed, så gør de det ud fra den motivering, at de mener, at pantets afkastningsevne er af større betydning end anskaffelsesværdien. Dette standpunkt fører i virkeligheden til, hvis det opretholdes, at vi igen står overfor et problem, rejst af den omstændighed, at vi har forskellige huslejeniveauer her i landet. Denne fastlåsning af 1939-niveauet, disse overgangshuslejer, svarende til byggeriets forskellige priser på anskaffelsestidspunktet frem til det sidste, meget dyre byggeri, fører egentlig til, at man, hvis man tager afkastningsværdien som udgangspunkt for lånevirkomheden, med rette kan være angstelig for, om pantet er det værd, som en vurdering af anskaffelsesværdien ville berettige til.

Jeg tror, det stadigvæk er rigtigt, i går som i dag, at understrege, at huslejeniveauet af 1939 ikke kan holdes. Jeg vil om nogle få dage, når vi kommer til spørgsmålet om forlængelse af den gældende huslejelovgivning — hvis ikke det politiske udvalg, hvad jeg